

Arrest

nr. 206 237 van 28 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Voogd : X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat J. SCHELLEMANS *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 7 november 2015 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en vraagt op 17 november 2017 asiel aan. Op 14 augustus 2017 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Shamarq gelegen nabij het district Dahan-i-Ghori in de provincie Baghlan. U bent Hazara van etnische origine en hangt de Ismaelitische strekking binnen de Islam aan. U bent geboren in 2002 en dus nog minderjarig. Uw vader was handelaar in voedingsmiddelen. Hij werkte samen met de Amerikaanse troepen en werd omwille van deze activiteiten bedreigd door de taliban. Deze groepering eiste dat uw vader zijn werkzaamheden met de Amerikanen zou staken wat hij ook deed. Uw vader lijdt aan een ernstige vorm van diabetes zodat u kostwinner werd. U werkte ongeveer vijf maanden in een voedingszaak. De eigenaar van de winkel verkocht illegaal alcohol in flessen waar normaal olie in bewaard wordt. Hij werd opgepakt door de politie en verklaarde aan de politie dat u verantwoordelijk was voor de verkoop van de alcohol. U werd gezocht door de politie en sloeg op de vlucht. U dook met de rest van uw familie gedurende een maand onder bij uw neef A. (...). Omdat u de Ismaelitische strekking binnen de Sjiitische islam aanhangt kennen jullie ook problemen met de taliban. Midden september 2015 verliet u samen met uw vader, moeder, vier broers en zuster Afghanistan. Jullie reisden via Pakistan naar Iran. Op de grens tussen Iran en Turkije raakte u uw familieleden kwijt tijdens een schermutseling. U weet niet wat er met uw familieleden gebeurde, heeft sindsdien geen contact meer met hen en ontving geen nieuws meer van hen. De smokkelaar bracht u via een aantal onbekende landen naar België. Op 17 november 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U verklaart niet terug te kunnen keren omdat u zowel de taliban als de Afghaanse overheid vreest. U legt geen documenten neer ter staving van uw identiteit of uw asielrelaas. Uw voogd legt tijdens het gehoor een brief voor uitgaande van het gezin waar u opgevangen wordt. Na het gehoor maakte uw advocate in een mail haar opmerkingen bij het gehoor over. Daarin geeft ze aan dat u onvoldoende de kans kreeg om te reageren op de twijfels die er werden geuit op uw verklaringen over uw herkomst en dat er onvoldoende werd ingegaan op uw persoonlijk leven, op de reden voor de afwezigheid van bewijsstukken en op de problemen die u in Afghanistan hebt gekend.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van de asielprocedure uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie vragenlijst cgvs, p.1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit en verblijf in het dorp Shamarq gelegen in de provincie Baghlan in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient gewezen te worden op uw bijzonder weinig consistente verklaringen betreffende uw geboorteplaats en plaats van verblijf in Afghanistan doorheen uw asielprocedure. Zo stelde u op 17 november 2015 op Bureau MINTEH dat u in de plaats Sarband geboren bent en verklaarde verder

dat u voorafgaand aan uw vertrek naar België in de plaats Sarband / Shamarq woonde, gelegen in het district Dahan-i-Ghori in de provincie Baghlan (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p.1). Dezelfde dag verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens dat uw geboorteplaats het dorp Sarband is (inschrijvingsfiche DVZ). Op 5 januari 2016 verstuurde u een adreswijziging waarop als geboorteplaats Sarband werd opgegeven. Op 21 april 2016 herhaalde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zowel uw geboorteplaats als uw plaats van verblijf voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan het dorp Sarband is gelegen in het district Dahan-i-Ghori. Op 16 augustus 2016 verstuurde u opnieuw een adreswijziging en vermeldde daar als geboortedorp de plaats Shamarq. Het CGVS ontving op 25 augustus 2016 nogmaals een verklaring van wijziging woonplaats waarbij u opnieuw de plaats Sarband als geboortedorp opgaf. In de vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen uit Afghanistan opgesteld op 24 september 2016 wijzigt u opnieuw uw geboorteplaats naar het dorp Shamarq in het district Dahan-i-Ghori. Ten slotte verstuurde u op 6 december 2016 opnieuw een adreswijziging naar het CGVS en gaf dan weer Sarband als geboorteplaats op. De vaststelling dat u doorheen uw asielpprocedure steeds wijzigende verklaringen aflegt betreffende uw geboorteplaats roept ernstige vragen op.

U slaagt er tijdens het gehoor voor het CGVS bovendien allerm minst in de onduidelijkheid betreffende uw voorgehouden geboorteplaats en plaats van verblijf in de provincie Baghlan op te heffen. Zo verklaart u tijdens het gehoor voor het CGVS dat u geboren bent in de plaats Shamarq. U stelt over dit dorp dat Shamarq de officiële benaming is maar dat de lokale bevolking de naam Sarband gebruikt (cgvs p.3). Wanneer het CGVS informeert waarom men voor Shamarq ook de naam Sarband gebruikt overtuigen uw verklaringen geenszins. Zo stelt u dat taxi-passagiers die vanuit Baghlan naar uw dorp wilden komen als bestemming Sarband opgeven om zo vijf roepie uit te sparen. Zij zouden uitstappen in Sarband, vervolgens te voet winkels en garages passeren en zo Shamarq bereiken (cgvs p.4). Uit deze verklaringen kan afgeleid worden dat Shamarq en Sarband twee van elkaar te onderscheiden plaatsen zijn. Uw bewering dat uw dorp zowel Shamarq als Sarband genoemd wordt roept dan ook vragen op. Verder verklaart u op het ene moment dat Sarband en Shamarq dicht bij elkaar gelegen zijn om onmiddellijk hierna te beweren dat Shamarq ver van Sarband gelegen is (cgvs p.4).

Uw overige verklaringen betreffende Sarband en Shamarq ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw bewering afkomstig te zijn uit dit dorp/deze dorpen. Wanneer het CGVS informeert of u uit Shamarq dan wel uit Sarband afkomstig bent beweert u plots dat Sarband niet bestaat en stelt u dat u afkomstig bent uit het dorp Shamarq (cgvs, p.5). Gevraagd of Sarband al dan niet een echt dorp is legt u bijzonder inconsistente en onduidelijke verklaringen af. U stelt dat indien men deze vraag aan de taxichauffeurs zou stellen zij een plaats met de naam Sarband kennen. U stelt zelf ook gehoord te hebben dat Sarband wel degelijk bestaat, waarbij u uw eerdere verklaringen tegenspreekt. Wanneer het CGVS vraagt waar Sarband ligt duidt u met uw vingers weliswaar twee plaatsen op een denkbeeldige kaart aan, maar wijzigt u nogmaals uw verklaringen door opnieuw te beweren dat de plaats Sarband niet werkelijk bestaat, en dat mensen gewoon deze naam gebruiken. Gevraagd of de plaats Sarband een dorp of een gehucht is of enkel wat winkels langs de weg stelt u dat het niet echt een dorp is, daarbij uw eerste verklaring tijdens het gehoor tegensprekend dat uw dorp Shamarq ook Sarband genoemd wordt (cgvs p.5). Later tijdens het gehoor beweert u ten slotte, tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen voor het CGVS, dat u niet in Shamarq woonde maar wel in wat de mensen Sarband noemen (cgvs p.12).

De vaststelling dat u zowel op het moment van uw asielaanvraag als later verklaarde dat Sarband zowel uw geboortedorp als laatste verblijfplaats in Afghanistan was om tijdens het gehoor voor het CGVS eerst te beweren dat uw dorp Shamarq ook Sarband genoemd wordt, dan te stellen dat dit van elkaar gescheiden plaatsen zijn, om vervolgens te beweren dat Sarband niet echt bestaat en uiteindelijk bijzonder onduidelijke verklaringen af te leggen betreffende de aard van de plaats Sarband ondergraaft in bijzonder ernstige mate de geloofwaardigheid van uw bewering uit deze plaats(en) afkomstig te zijn.

Verder verklaart u zowel op Bureau MINTEH (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p.1), de Dienst Vreemdelingenzaken (verklaring dvz – vraag 10), in de Vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen uit Afghanistan (Vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen uit Afghanistan, p.1) als bij aanvang van uw gehoor voor het CGVS dat uw beweerd dorp van herkomst Sarband / Shamarq in het district Dahan-i-Ghori gelegen is (cgvs p.4-5 en 6). Uit de bij het administratief dossier gevoegde kaarten blijkt dat het dorp Shamarq echter geheel niet in het district Dahan-i-Ghori maar wel in het district Pul-i-Khumri, op de grens met het district Doshi, gelegen is. Wanneer het CGVS u hiermee confronteert roepen uw verklaringen enkel meer vragen op. U bevestigt aanvankelijk, geheel tegenstrijdig met uw eerdere bewering dat uw dorp in Dahan-i-Ghori district gelegen is, de opmerking van het CGVS dat Shamarq in het district Pul-i-Khumri gelegen is. U vult daarbij aan dat u dit weet omdat u daar woonde.

Luttele seconden later wijzigt u uw verklaringen opnieuw en beweert u echter andermaal dat Shamarq in het Dahan-i-Ghori district gelegen is. Wanneer het CGVS u wijst op uw steeds wijzigende verklaringen stelt u dat u een vergissing maakte en dat u de naam Pul-i-Khumri niet uitsprak. U wijzigt uw verklaringen vervolgens opnieuw door te stellen dat Shamarq niet in het district Dahan-i-Ghori gelegen is maar wel in de omgeving van dit district (cgvs p.7). De vaststelling dat u uw geboortedorp en plaats van verblijf in de provincie Baghlan aanvankelijk in het district Dahan-i-Ghori situeert, vervolgens in het district Pul-i-Khumri waar het ook werkelijk gelegen is, dan weer opnieuw in het district Dahan-i-Ghori en uiteindelijk niet in maar in de omgeving van Dahan-i-Ghori roept bijzonder ernstige vragen op. Ook van een minderjarige asielzoeker die verklaart gedurende dertien jaar in een dorp te hebben gewoond en die gedurende vijf jaar scholing genoot mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij correct kan weergeven in welk district zijn beweerd dorp van herkomst gelegen is.

Wanneer het CGVS informeert of Shamarq uit verschillende delen of gehuchten bestaat stelt u de tegenvraag aan de protection officer van het CGVS of hij bedoelt of Shamarq tot een ander dorp behoort. Gevraagd of Shamarq al dan niet tot een ander dorp behoort beantwoordt u alsnog naar gehuchten van Shamarq en verklaart u aanvankelijk dat er geen gehuchten zijn in Shamarq, enkel kleine omliggende dorpen, en stelt uiteindelijk met veel minder overtuiging niet te weten of Shamarq gehuchten kent (cgvs p.7). Uw bewering dat Shamarq geen gehuchten heeft, of dat u niet op de hoogte bent van het bestaan van deze gehuchten, roept ernstige vragen op. Uit de bij het administratief dossier gevoegde kaarten blijkt immers dat Shamarq wel degelijk verschillende gehuchten telt. Naast het door u vernoemde Shamarq (Shamraq) Chape Darya geeft een recente kaart van Baghlan nog Shamraq Lab Sarak, Shmaraq Asli Rast en Shamraq Mazar Dara weer. Van iemand die verklaart dertien jaar in een dorp te hebben gewoond mag verwacht worden dat hij duidelijke verklaringen kan afleggen betreffende de delen of gehuchten waaruit zijn dorp bestaat. Er dient echter vastgesteld te worden dat u hier geheel niet tot in staat bent.

Ondanks dat u beweert dat Shamarq een onbeduidend dorp is dat enkel gekend is vanwege het Mazar-e-Sakhi Jan schrijn (cgvs p.9) kent uw beweerd dorp van herkomst zowel nationaal als internationaal enige faam vanwege de rotssculpturen daterend uit de Sassanidische dynastie. Deze beeldhouwwerken liggen ongeveer één kilometer ten zuiden van Shamarq en zijn onder de lokale bevolking gekend als Rag-i-Bibi. Wanneer het CGVS informeert of de Rag-e-Bibi u bekend is herhaalt u deze naam enkele malen luidop. U stelt vervolgens dat de gebrekkige dictie van de protection officer van het CGVS mogelijk tot gevolg heeft dat u de naam niet goed begrijpt. Wanneer de tolk op vraag van de protection officer de benaming nogmaals uitspreekt blijkt uw kennis van de Rag-e-Bibi echter evenzeer onbestaande. U stelt nog nooit van de Rag-e-Bibi te hebben gehoord en enkel Rabbani te kennen, waarmee u verwijst naar de Afghaanse politicus Burhanuddin Rabbani die tweemaal staatshoofd was. Uw overige verklaringen omtrent deze alom gekende beeldhouwwerken nabij Shamarq overtuigen evenmin. Gevraagd of u ooit hoorde van standbeelden die uit de rotsen gehouwen werden in de omgeving van Shamarq stelt u de tegenvraag of het oude of nieuwe beeldhouwwerken betreffen. Uiteindelijk stelt u dat er misschien in de omgeving van Shamarq of eventueel ook in het dorpscentrum van Shamarq iets dergelijks te vinden is. Wanneer het CGVS ter verduidelijking informeert of deze beeldhouwwerken al dan niet in het centrum van Shamarq staan beweert u nadat u enige tijd heeft nagedacht dat deze beelden in het dorpscentrum staan. Zoals hiervoor reeds gesteld bevindt de Rag-e-Bibi zich ongeveer één kilometer ten zuiden van het dorp Shamarq (cgvs p.14-15). De vaststelling dat zowel de naam als de ligging van deze archeologische site in de onmiddellijke omgeving van uw beweerd dorp van herkomst u geheel onbekend is ondergraaft nogmaals de geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende uw herkomst uit Baghlan.

Als omliggende dorpen en plaatsen van Shamarq vernoemt u Silo en Talashi. Het dorp Kelagai is volgens u het eerste dorp op wandelafstand. Verder vernoemt u ook de plaatsen Salang en Kayan. U stelt dat het dorp Kayan net zoals Shamarq in het Dahan-i-Ghori district gelegen is nabij het district Doshi. Over de plaats Salang stelt u dat indien u in de richting van Doshi gaat u in Salang komt en nadien in de provincies Parwan en Koboel (cgvs p.5-6). Wat betreft de plaats Silo dient te worden opgemerkt dat dit op de ter beschikking zijnde kaarten en satellietbeelden teruggevonden kan worden ten noorden van het dorp Shamarq. Enkele documenten maken ook melding van een plaats met de naam Talashi op de weg tussen Pul-i-Khumri en Doshi. Wat betreft het dorp of de plaats Salang dient echter te worden opgemerkt dat dit geenszins als een omliggend dorp van Shamarq beschouwd kan worden. Het is het meest zuidelijk gelegen dorp van het district Khenjan in de provincie Baghlan, net voor de Salang Pas waarna men inderdaad in de provincies Parwan en Koboel uitkomt. Een routebeschrijving via Google Maps geeft aan dat de afstand tussen Shamarq en Salang-e-Shamali ongeveer 102 kilometer bedraagt. Dat u de plaats Salang opnoemt wanneer u gevraagd wordt naar

omliggende dorpen van Shamarq roept bijzonder ernstige vragen op. Het dorp Kayan wordt op de ter beschikking zijnde kaarten niet teruggevonden in het Dahani-Ghori district in de richting van het district Doshi maar wel in het noorden van het Doshi district op slechts enkele kilometers van het Dahan-i-Ghori district. Ook Kayan in het district Doshi kan geheel niet beschouwd worden als een omliggend dorp van Shamarq. Een routebeschrijving via Google Maps stelt dat de afstand tussen Shamarq en Kayan iets minder dan 74 kilometer bedraagt.

Het dorp Kelagai kan wel als een omliggend dorp of regio van Shamarq worden beschouwd. Op de bij het administratief dossier gevoegde kaarten, satellietbeelden en websites wordt melding gemaakt van een dorp of regio Kelagai ten zuiden van Shamarq. Wat echter vragen oproept is dat u geen andere dorpen of gehuchten ten zuiden van Shamarq blijkt te kennen. Wanneer het CGVS informeert of Akhundzadah Khel u bekend is antwoordt u deze naam nooit te hebben gehoord (cgvs p.7-8). Nochtans is Akhundzada Khel het eerste dorp ten zuiden van Shamarq, en op slechts een drietal kilometer van Shamarq gelegen. Redelijkerwijs mag er ook van een minderjarige asielzoeker verwacht worden dat de naam van een buurdorp van zijn beweerd dorp van herkomst hem bekend is. Gevraagd of de naam Dakah (Daka) u bekend in de oren klinkt stelt u de tegenvraag of dit een dorp betreft. Wanneer het CGVS hier bevestigend op antwoordt geeft u toe nog nooit van het dorp Dakah te hebben gehoord (cgvs p.8). Als de naam van het ten zuiden van Shamarq gelegen dorp Naseri ter sprake wordt gebracht verwijst u niet naar een dorp in uw onmiddellijke omgeving maar naar een kandidaat voor de provinciale raad van Baghlan. Van een dorp met de naam Naseri heeft u nog nooit gehoord (cgvs p.12). Nochtans ligt Naseri om amper vijf kilometer van Shamarq, net ten zuiden van Dakah. Ook wanneer de naam Taporak, het dorp ten zuiden van Akhundzadakhel, wordt opgeworpen stelt u de tegenvraag of dit een persoon of dorp betreft. Wanneer aangegeven wordt dat Taporak een dorp is geeft u toe de naam nooit te hebben gehoord (cgvs p.12-13). De vaststelling dat u geen van de door het CGVS tijdens het gehoor opgeworpen namen van dorpen ten zuiden van Shamarq kent ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende uw herkomst uit en verblijf in dit dorp.

Ook de naam Qawah Khana blijkt u geheel onbekend (cgvs p.7). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt Qawah Khana slechts een drietal kilometer ten noorden van Shamarq te liggen en op slechts een kilometer van Islam Qala. Van iemand die verklaart gedurende dertien jaar in Shamarq te hebben gewoond en school te hebben gelopen in Islam Qala zou dan ook verwacht mogen worden dat hij of zij duidelijke en gedetailleerde verklaringen kan afleggen betreffende Qawah Khana wanneer de naam van deze plaats wordt opgeworpen. Dat zelfs de naam van dit dorp u onbekend is ondergraaft op bijzonder ernstige wijze uw bewering dat u afkomstig bent uit Shamarq en school liep in Islam Qala.

Uw verklaringen over de bergen, passen en waterlopen in de onmiddellijke omgeving van Shamarq overtuigen evenmin. Geconfronteerd met de naam Lalmak antwoordt u dit woord nog nooit te hebben gehoord. Wanneer het CGVS de benaming Lalmak berg opwerpt stelt u nog nooit van deze berg te hebben gehoord en enkel de Shamarq berg te kennen in uw dorp (cgvs p.8). Uit de bij het administratief dossier gevoegde satellietbeelden blijkt de Lalmak berg een tweetal kilometer ten oosten van het dorp Shamarq te liggen. Geconfronteerd met de naam van de berg ten westen van Shamarq, de Koh-e-Tawah, stelt u dat bergen in Afghanistan geen namen toegekend krijgen (cgvs p.13-14). De bij het administratief dossier gevoegde satellietbeelden vermelden echter namen bij de bergen rondom Shamarq. Redelijkerwijs mag er vanuit gegaan worden dat deze namen door de lokale bevolking gebruikt worden en dus ook door u gekend zijn. Ook van de Kotal Pereval Bagkhay pas, op minder dan kilometer ten zuiden van uw beweerd dorp van herkomst heeft u nog nooit gehoord. U stelt wel de Kotal (pas) Ghertezak te kennen. Wanneer het CGVS informeert waar deze laatste pas gelegen is overtuigt uw antwoord geenszins. U verklaart enkel over deze pas te hebben horen praten maar hem nooit te hebben bezocht en bijgevolg niet te weten waar hij gelegen is. Gevraagd of u enig idee heeft waar de Kotal Ghertezak pas ligt is antwoordt u ontkennend maar stelt u dat hij misschien wel in Shamarq dorp gelegen is (cgvs p.8). Verder weet u correct te vertellen dat de Kunduz rivier langs Shamarq stroomt (cgvs p.8). De Kunduz rivier blijkt in de buurt van uw beweerd dorp van herkomst Shamarq een rivierarm(en) te tellen. Wanneer de naam van deze rivierarm, de Say-e Sayrami, wordt opgeworpen verklaart u deze benaming nog nooit te hebben gehoord (cgvs p.8).

Wanneer het CGVS u uitnodigt vrijuit over uw dorp te vertellen overtuigen uw verklaringen evenmin. Zo stelt u dat u vroeger de rivier die uw dorp doorkruist overstak via een brug. U verklaart over deze brug dat zij er was tijdens uw kindertijd maar dat u ze voor uw vertrek niet meer opmerkte. U stelt ten slotte te denken dat de brug die beide oevers in uw dorp verbindt niet meer bestaat (cgvs p.8-9). Uw bijzonder oppervlakkige verklaringen betreffende de brug over de rivier in uw beweerd dorp van herkomst

versterken verder de indruk dat u op zijn minst de laatste jaren voor uw beweerde periode van vertrek niet meer in Shamarq woonde. Uit de bij het administratief dossier gevoegde kaarten en satellietbeelden blijkt immers dat beide oevers van Shamarq bebouwing kennen en de westelijke oever een groot aantal landbouwgronden. Redelijkerwijs kan er dan ook vanuit gegaan worden dat het bestaan van een brug uitermate belangrijk is voor zowel de doorgang van de bewoners van beide oevers als de landbouwers die van de westelijke oever hun gewassen naar het dorp of de markt moeten transporteren. Uit andere informatie blijkt ook dat er in 2013 geen brug meer was in Shamarq en dat er na consultatie van de lokale bevolking besloten werd tot de (herop)bouw van een brug in het dorp. Het al dan niet bestaan of verdwijnen van een brug over de rivier die dit dorp doorkruist kan dan ook niemand ontgaan die in dit dorp woont. Uw bewering dat u die brug niet meer opmerkte en uw verklaring dat u vermoedt dat deze brug niet meer bestaat ondergraaft bijkomend de geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende uw herkomst uit en verblijf in Shamarq.

Later tijdens het gehoor verklaart u dat tijdens een overstroming in Shamarq het huis van Bakhi vernield werd. Over Bakhi stelt u verder dat hij in Shamarq erg gekend is. Uw kennis over de personaliteit Bakhi blijkt echter bijzonder beperkt. Gevraagd tot welke familie hij behoort antwoordt u dit niet te weten. Gevraagd tot welke stam hij behoort geeft u het weinig aannemelijke antwoord dat Bakhi tot de Bakhi stam behoort. Wanneer het CGVS informeert naar de etnische origine van Bakhi stelt u geen informatie over deze persoon te bezitten (cgvs p.11). De vaststelling dat u enerzijds geen idee heeft tot welke etnische groep de personaliteit Bakhi behoort maar wel beweert dat hij deel uitmaakt van de Bakhi stam ondergraaft deze laatste bewering gezien de stammen en clans in de Afghaanse context onderverdelingen van de etnische groep zijn. Betreffende de overstroming die zijn huis vernielde verklaart u aanvankelijk bijzonder vaag dat het ergens na het jaar 2000 plaats had. Erop gewezen dat u een erg vage tijdbepaling hanteert stelt u uiteindelijk dat de overstroming ongeveer drie of vier jaar geleden plaats had. U stelt dat hij naar een ander huis in Shamarq verhuisde, maar verklaart niet te weten waar. Uiteindelijk stelt u te denken dat zijn huis achter het busstation gelegen is (cgvs p.11-12). Gezien uit de satellietbeelden blijkt dat Shamarq slechts een klein dorp met een beperkt bewonersaantal is, roept uw bijzonder beperkte kennis van deze volgens u gekende persoon uit Shamarq andermaal ernstige vragen op.

Bijkomend kan nog opgemerkt worden dat hoewel u verklaart tot uw dertiende levensjaar in Afghanistan te hebben gewoond en gedurende vijf jaar onderwijs te hebben genoten in dit land u de Afghaanse (Perzische) kalender geheel niet beheerst. Gevraagd of u uw geboortedatum, 15 januari 2002, kan omzetten van de Westerse (Gregoriaanse) naar de Afghaanse (Perzische) kalender vraagt u of de protection officer van het CGVS de geboortedatum in het Dari, de Afghaanse variant van de Perzische taal, wenst te horen (cgvs p.3). Met uw loutere verwijzing naar de taal waarin u uw geboortedatum verwoordt en niet de kalender lijkt u aan te geven dat u zich niet bewust bent van de grondige verschillen tussen de Gregoriaanse en Afghaanse kalender. Dit vermoeden wordt aanzienlijk versterkt door uw verdere verklaringen betreffende uw geboortedatum en de periode van uw beweerd vertrek uit Afghanistan.

Zo stelt u dat 15 januari in de Gregoriaanse kalender overeenstemt met de vijftiende dag van de maand hamal, de eerste maand in de Afghaanse kalender. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter niet enkel de jaartelling maar ook de aanvang van het kalenderjaar te verschillen tussen deze twee kalenders en komt de vijftiende dag van de maand hamal overeen met de vierde april in de Gregoriaanse kalender en niet met de vijftiende januari zoals u beweert. Van iemand die verklaart les te hebben gevolgd in zowel Afghanistan als België zou verwacht mogen worden dat hij zich bewust is van de verschillende aanvang van de kalenderjaren. Bijkomend kan nog opgemerkt worden dat u evenmin uw geboortjaar in de Afghaanse kalender kent (cgvs p.3). Dat u de Afghaanse kalender niet beheerst blijkt tevens uit uw antwoord op de vraag wanneer u Afghanistan verliet. U overloopt binnensmonds de namen van de maanden september, oktober en november en stelt vervolgens dat u uw land van herkomst in 2015 verliet en op de zevende november in België arriveerde. Vervolgens verklaart u dat u Afghanistan in het midden van de maand september verliet en stelt dat de maand september in de Gregoriaanse kalender overeenstemt met de maand aqrab in de Afghaanse kalender (cgvs p.4). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt de maand aqrab in de Afghaanse kalender echter overeen te stemmen met de periode van 23 oktober tot 22 november. Wanneer het CGVS opmerkt dat u de Gregoriaanse kalender gebruikt bij het berekenen van uw beweerde periode van vertrek uit Afghanistan stelt u dat u de namen van de Afghaanse maanden helemaal vergeten bent vanwege uw verblijf in België bij een Belgisch gastgezin (cgvs p.4). Deze verklaring kan niet overtuigen. Rekening houdend met uw bewering dat u dertien jaar in Afghanistan woonde en daar gedurende vijf jaar school liep mag verondersteld worden dat u de Afghaanse kalender

beheerst en de ingrijpende gebeurtenissen zoals uw vertrek uit uw land van herkomst in de daar gebruikte kalender kan situeren. De vaststelling dat u hier niet toe in staat bent ondergraaft in ernstige mate uw bewering dat u in jaren voorafgaande aan uw voorgehouden periode van vertrek in Baghlan woonde en school liep en/of doet het ernstige vermoeden ontstaan dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op uw werkelijke periode van vertrek uit Afghanistan.

Het vermoeden dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op de werkelijke periode van vertrek uit Afghanistan wordt bovendien versterkt door de gegevens op uw Facebookprofielen en de profielen van uw contacten. Uit een zoekactie op Facebook blijkt dat u minstens drie Facebookprofielen beheert. Zo werd er een Facebookaccount op de naam K. T. (...) teruggevonden dat een recente profielfoto maar geen andere (publieke) berichten, meldingen of contacten toont. Een tweede Facebookaccount toont in de URL de naam K. T. (...) maar gebruikt op de profielpagina de schuilnaam A. A. (...). Dit Facebook-account toont slechts één publiek bericht in de tijdslijn, namelijk een foto van een wagen met een Duitse kentekenplaat. Naast dit ene publiek bericht in uw tijdslijn zijn ook de contacten en enkele foto's publiek toegankelijk. Niet alleen de wagen op uw profielfoto blijkt een link met Duitsland te hebben, een aantal van uw contacten blijken ook Duitse namen te dragen en in dit land te wonen. Wanneer de tijdslijn van uw Duitse contacten overlopen wordt blijkt u reeds vanaf 20 juni 2015 veelvuldig berichten te versturen naar deze personen. Het derde profiel staat op naam van T. K. (...) en toont op de profielpagina geen publieke contacten of foto's. Via dit profiel heeft u echter eveneens publiek toegankelijke berichten gepubliceerd op de Facebookpagina's van uw Duitse vrienden, daterend van voor uw beweerde periode van vertrek uit Afghanistan. De vaststelling dat u via twee van de drie teruggevonden Facebookprofielen veelvuldig communiceerde met Duitse vrienden vanaf 20 juni 2015 leidt ertoe dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat u midden september 2015 Afghanistan verliet. Het doet het bijzonder ernstige vermoeden ontstaan dat u Afghanistan veel vroeger verliet en gedurende enige tijd in Duitsland woonde. Gezien de ernstige aanwijzingen dat u zich minstens vanaf juni 2015 in Duitsland bevond kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan uw bewering dat u tussen midden september 2015 en uw aankomst in België uw ouders en de rest van uw gezin kwijtspeelde aan de Iraans-Turkse grens.

Het CGVS is er zich terdege van bewust dat van een minderjarige asielzoeker die verklaart zijn land op jonge leeftijd te hebben verlaten geen uitermate gedetailleerde verklaringen verwacht kunnen worden betreffende alle aspecten van zijn leefomgeving in zijn land van herkomst. Rekening houdend met uw bewering dat u tot uw dertiende levensjaar in Sharmaq / Sarband woonde en gedurende vijf jaar school liep in Islam Qala mag redelijkerwijs wel verwacht worden dat u elementaire kennisvragen betreffende de omliggende dorpen, bergen en rivieren van uw beweerd dorp van herkomst kan beantwoorden. De vaststelling dat u hier geheel niet toe in staat bent ondergraaft op bijzonder ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw bewering afkomstig te zijn uit Sharmaq/Sarband.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de het dorp Shamarq gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Afghanistan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het door uw voogd overgemaakte document uitgaande van de familie die u in België opvangt is niet van die aard bovenstaande conclusie te wijzigen. De inhoud van dit document betreft uw leven in België en uw integratie in het Belgische schoolsysteem en de Belgische samenleving. Dit document volstaat dan ook niet om de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw herkomst te herstellen.

Wat betreft de opmerkingen van uw advocaat moet vooreerst worden gesteld dat de confrontatieplicht die op het CGVS rust geenszins inhoudt dat u tijdens het gehoor zou moeten worden geconfronteerd met de voor u nadelige elementen. Met betrekking tot het verwijt dat er onvoldoende zou zijn ingegaan uw persoonlijk leven en de reden voor de afwezigheid van documenten moet worden vastgesteld dat uw advocate in haar brief niet concreet aangeeft op welke deze elementen een verklaring zouden vormen voor uw incoherente en ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw regio van herkomst. en op de problemen die u in Afghanistan hebt gekend. Waar uw advocate aangeeft dat er ook onvoldoende

werd ingegaan op de elementen die in uw hoofde een vrees voor vervolging zouden hebben doen ontstaan moet worden gesteld dat deze elementen wel degelijk aan bod kwamen tijdens het gehoor voor het CGVS. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw regio van herkomst kan er echter logischerwijze geen geloof worden gehecht aan uw beweringen over problemen die u er zou hebben gekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 23 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd tijdens het gehoor geconfronteerd met het feit dat u het aan de hand van uw verklaringen niet aannemelijk maakte dat u uit de door u beweerde streek van Afghanistan komt. U werd er nogmaals op gewezen dat het belangrijk is voor het CGVS om een zicht te krijgen op uw reële situatie, maar dat u dat niet mogelijk maakt. U werd duidelijk gemaakt dat het Commissariaat op deze manier uw nood aan bescherming niet correct kan beoordelen. U volhardt echter in uw verklaringen omtrent uw herkomst uit Shamarq (cgvs, p.9 en 16).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dus dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharderen in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van "de samenwerkingsplicht", van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Verwerende partij oordeelde ten onrechte dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers afkomst uit en recent verblijf in het dorp Shamarq gelegen in de provincie Baghlan in Afghanistan. De elementen waarop verwerende partij deze beslissing baseerde zullen hierna systematisch weerlegd of genuanceerd worden.

1. Verzoeker wenst allereerst op te merken dat er te weinig rekening werd gehouden met zijn profiel: hij was immers slechts dertien jaar oud toen hij Afghanistan verliet. Verzoekers jeugdige leeftijd brengt een verminderde bewijslast met zich mee.

In het geval van een minderjarige asielzoeker, vindt er een verschuiving plaats van de bewijslast. In de gezaghebbende richtlijnen van UNHCR omtrent asielaanvragen van minderjarigen valt het volgende te lezen: "Although the burden of proof usually is shared between the examiner and the applicant in adult claims, it may be necessary for an examiner to assume a greater burden of proof in children 's claims, especially if the child concerned is unaccompanied. If the facts of the case cannot be ascertained and/or the child is incapable of fully articulating his/her claim, the examiner needs to make a decision on the basis of all known circumstances, which may call for a liberal application of the benefit of the doubt. Similarly, the child should be given the benefit of the doubt should there be some concern regarding the credibility of parts of his/her claim"

Verzoeker verwijst eveneens naar het rapport van UNHCR "Beyond proof: credibility assessment in EU Asylum Systems" waarin duidelijk wordt vermeld:

"The age of the applicant is another relevant factor decision-makers should take into account. Due to the limited resources available to this research, the full impact of age could not be analysed. This will be done through the follow up CREDO project.

The research sample included applications by adults for whom material facts related to when they were children and their age at that time was a factor to be taken into account by the decision-maker. The report provides some specific examples of when this factor was taken into account.

Applicants for international protection come from a vast range of social backgrounds. Some may have come from remote rural villages, others from large urban centres. Some may have laboured on self-sufficient agricultural holdings or in the home, and others may have occupied senior positions in their profession. Some applicants may have had access to media, travelled, and socialized with others in their country of origin or place of habitual residence, while others may have had no such access and have led isolated lives. Some applicants may adhere to a particular religion or custom that guides their actions.

These are only some of the factors that will influence the testimony of an applicant, but it is vital that interviewers take them into account when framing interview questions to probe credibility and when assessing credibility. The importance of such factors for the assessment of credibility has been recognized in judicial guidance."

Van een dertienjarige kan men niet dezelfde graad van algemene kennis van zijn regio van herkomst verwachten als van een volwassene. Verwerende partij hield hiermee te weinig rekening.

2. Het klopt dat verzoeker niet op alle vragen van verwerende partij kon antwoorden. Dat is gezien zijn leeftijd geenszins abnormaal. Verwerende partij geeft in haar beslissing een vertekend beeld door uitsluitend de weinige zaken aan te halen die verzoeker niet wist.

Wanneer men kijkt naar wat verzoeker wel kon vertellen over zijn dorp, is het moeilijk om te concluderen dat hij niet afkomstig is uit Shamarq/Sarband :

> Met betrekking tot zijn eigen dorp legt verzoeker correct uit waar de moskee voor de Ismaeli mensen gelegen is, verklaart dat het benzinstation Safa in het dorp ligt, waar de mechaniciens (Saraj) te vinden zijn, dat een carwash aanwezig is in het dorp, even- als de schrijn van Mazar e Sakhi Jan, en dat het busstation Bande Kabul heet. Hij stelt correct dat de minibussen (Tunes) daar komen en Corolla wagens, en dat deze van Bande Kabul richting zuiden doorrijden naar andere provincies (CGVS p. 10) ;

> Verzoeker beschrijft correct dat de Kunduz rivier door zijn dorp stroomt, dat er een weg aanwezig is en een berg vlakbij ligt. Hij maakt zelfs melding van een antenne van Afghan Besim netwerk dat op de top van deze berg staat (CGVS p.8) ;

> Verzoeker verklaart eveneens dat er een rivierbed aanwezig is waar een moskee gelegen is en noemt de imam bij naam.

> Daarnaast legt verzoeker duidelijke verklaringen af over Chapeh Darya, het land dat gelegen is aan de andere kant van het rivierbed, waar men graan op verbouwt. Hij maakte correct melding van een andere berg die naast die velden gelegen is (CGVS p.8-10) ;

> Verzoeker dacht correct dat de brug in Shamarq om de rivier over te steken niet meer bestaat. Hij werkte zelf niet op het land dus kwam zelf slechts sporadisch aan die kant van de stad, maar bedacht zich wel dat de brug er weg was (CGVS p.9). Volgens de informatie waar verwerende partij over beschikt is deze brug verdwenen in 2013, wat de recente herkomst van verzoeker bevestigt (bestreden beslissing p.4). Men mag daarbij niet uit het oog verliezen dat verzoeker slechts elf jaar oud was toen de brug verdween en dat hij noch zijn familie iets te maken had met de landbouwgronden in Chapeh Darya. Het is dan ook volkomen logisch dat hij hier even over moest nadenken en niet 100% zeker is van zijn stuk ;

> Daarnaast kan verzoeker correct acht districten van de provincie Baghlan benoemen, allen districten die het dichtst bij zijn dorp zijn gelegen (CGVS p.6), en benoemt hij ook correct, enkele omliggende provincies ;

> Verzoeker noemt tevens een aantal omliggende dorpen op, situeert die geografisch correct en kan ook correct de afstand naar deze dorpen benoemen (CGVS p.5) ;

> Verzoeker kon correct opnoemen naar welke grote steden de weg loopt, namelijk van Shamarq via Pul-e-Khumri en Baghlan tot in Baghlan-e-Jadid (CGVS p.6). Om meer details werd niet gevraagd door verwerende partij ;

> Verzoeker beschreef bovendien zeer gedetailleerd de weg van Pul-i-Khumri naar zijn dorp : welke winkels men tegenkwam, welke banken, welke dorpen, straten, ... (CGVSp.7);

> Verzoeker kent eveneens de kosten van een rit met het openbaar vervoer (CGVS p 12), en weet dat het 5 roepie extra is om uit te stappen in Shamarq in plaats van het gebied Sarband (CGVS p.3-4) ;

> Verzoeker kan tevens correct en zeer gedetailleerd opnoemen wat er te zien is in de omliggende dorpen van Shamarq :

Zo weet hij dat in Silo een brug aanwezig is, waarnaast een tuin, park en voetbalveld gelegen zijn. Hij stelt correct dat er een markt aanwezig is, waar men meloenen en watermeloenen kan kopen en waar er hondengevechten (Sakh Jangi) en hanengevechten (Murgh Hangi) worden georganiseerd (CGVS p.9).

Daarnaast legt hij ook heel duidelijke verklaringen af over Pul-i-Khumri : verzoeker spreekt namelijk over een groot plein van waar men naar de verschillende districten kan reizen, over de Jami moskee die zeer bekend is en waar men op vrijdag gaat bidden, over een zeer bekend café/restaurant Zaman waar ook bewoners van andere dorpen naartoe komen, de locatie en namen van grote trouwzalen evenals van de mandawi waar voedingsmiddelen kunnen worden gekocht (CGVS p. 10)

Verzoeker kan correct de verschillende banken benoemen in Pul-e-Khumri, evenals de naam van de markt, welke fabrieken er zijn en dat er een elektriciteitsdam ligt (CGVS p.6). Later in het gehoor verduidelijkte hij de locatie en de functie van deze dam, namelijk dat de dam gelegen is op een grote

berg, achter een kleinere heuvel, dat deze afkomstig is van Tajikistan en voor de voornaamste toevoer van elektriciteit zorgt voor de bevolking (CGVS p. 10) ;

Verzoeker weet dat in het dorp Kelagai een markt is waar de bevolking dieren en vlees halen (CGVS p.9) ;

Verzoeker noemt ten slotte ook correct de naam van de school in Islam Qala (CGVS p.3)

> Ten slotte noemt verzoeker eveneens enkele recente incidenten in zijn regio van herkomst :

Zo spreekt hij over een overstroming waarbij landbouwgronden werden vernield en de landbouwers veel van hun graan kwijt waren, evenals over de tuin Lal Agha die daar- door werd vernield (CGVS p. 11, 13-14).

Daarnaast vermeldde hij een aardbeving die drie jaar geleden plaatsvond. Hij kon perfect uitleggen op welke manier deze aardbeving schade heeft veroorzaakt, namelijk rotsen die door de aardbeving van de berg naar beneden zijn gevallen en op die manier de huizen die het dichtst bij de berg stonden vernield werden (CGVS p. 13).

Ten slotte sprak hij ook over een incident waarbij door hevige regens het water stenen en rotsen vanop de bergen mee naar beneden nam, en dat ook hierdoor verschillende woningen werden vernield, waarbij hij zelfs het voorbeeld gaf van de heer Bakhi. Hij kon eveneens correct stellen dat dit ongeveer 3 à 4 jaar geleden gebeurde (CGVS p. 11-12). Verzoeker was op dat ogenblik nog zeer jong, waardoor het volkomen logisch is dat hij niet de volledige familiestamboom en afkomst van deze persoon kan weergeven. Hij wist echter wel te vertellen dat deze persoon voornamelijk gekend was door verschillende vechtpartijen, dat diens broer gestorven was en dat hij met bodyguards in het dorp rondreed (CGVS p. 11), zaken die hij ook zelf heeft gezien.

Geen enkele van de hierboven opgesomde zaken wordt door verwerende partij weerlegd als zijnde foutief, of in twijfel getrokken.

Deze verklaringen tonen ontegensprekelijk aan dat verzoeker, een minderjarige die op zijn dertiende zijn land verliet, wel degelijk over een normale kennis van zijn regio van herkomst beschikt.

Verwerende partij houdt op geen enkele manier rekening met de jeugdige leeftijd van verzoeker. Ze gaat volledig voorbij aan het feit dat hij het grootste deel van zijn leven een kind was dat ofwel thuis bleef of in zijn eigen kleine wijk wat rondliep. Zodra hij oud genoeg was om naar school te gaan bevond hij zich nagenoeg elke dag in de regio rond Pul-e-Khumri. Hiermee werd op geen enkele manier rekening gehouden.

Deze verklaringen relativiseren duidelijk de argumenten van verwerende partij en tonen duidelijk aan dat verzoeker genoeg zaken wist over zijn regio van herkomst om het hierboven in de richtlijnen van UNHCR aangehaalde voordeel van de twijfel te kunnen genieten. Verwerende partij maakt slechts een selectieve lezing van de antwoorden van verzoeker, trekt ze uit de context en houdt geenszins rekening met alle verklaringen van verzoeker.

2. Het is correct dat verzoeker niet alles wist, hetgeen echter niet meer dan normaal is voor iemand die op zijn dertiende zijn land is ontvlucht. Een aantal zaken die verwerende partij aanhaalt kon verzoeker inderdaad niet beantwoorden. Dit geldt echter geenszins voor alle elementen die verwerende partij in de bestreden beslissing aanhaalt. Een aantal argumenten zijn duidelijk problematisch :

2.1 Verwerende partij stelt vooreerst dat verzoeker weinig consistente verklaringen heeft af- gelegd met betrekking tot zijn geboorteplaats en plaats van verblijf in Afghanistan doorheen zijn asielpcedure. Meer bepaald wordt aan verzoeker verweten dat hij de plaatsen Shamarq en Sarband door mekaar gebruikt.

Hierover dient te worden opgemerkt dat de officiële benaming van verzoekers dorp effectief Shamarq is, in de provincie Baghlan. Sarband is daarentegen de naam die in de volksmond aan de exacte plaats gegeven wordt waar verzoeker woonde. Het gaat om een wijk in het uiterste noorden van de stad Shamarq die officieel wel deel uitmaakt van de stad, maar door de bewoners wordt aangeduid als "Sarband". Wanneer men dan ook gebruik maakt van het openbaar vervoer of een taxi, komende vanuit Pul-i-Khumri, vraagt men om te worden afgezet in "Sarband", namelijk het gebied ten noorden van de stad Shamarq.

Sarband is dan ook geen stad, maar eerder het gebied binnen (of net buiten) de stad waar verzoeker van afkomstig is. Wanneer hij in zijn thuisstad stelt in Sarband te wonen zullen alle bewoners begrijpen waar hij bedoelt. De officiële benaming is echter Shamarq, waardoor het volkomen logisch is dat

verzoeker deze twee namen door elkaar gebruikt. Dit stemt ook volledig overeen met de verklaringen van verzoeker.

Bij wijze van voorbeeld kan worden gewezen op volgende passages :

"In Shamarq. Wij noemen het Sarband, maar de eigenlijke naam is Shamarq.

[...] Waarom wordt Shamarq ook Sarband genoemd?

Wanneer de mensen van Baghlan naar ons dorp kwamen deden ze dat met de taxi. Ze zeiden niet tegen de taxichauffeur dat ze naar Shamarq gingen, maar naar Sarband. Als ze zeiden dat ze naar Shamarq wilden, dat (sic) vroeg de taxichauffeur 5 roepie extra. Die plaatsen liggen dicht bij elkaar.

[...] Wat ik gehoord heb van mijn ouders en de ouderen is dat als ze naar Sarband gingen daar ook winkels waren, garages enzo. Ze passeerden die winkels en dan bereikten ze Shamarq. Sarband werd zo gekend door de dorpelingen. Ze gingen dan naar Sarband en moesten 5 roepie minder betalen.

[...] En kom jij van Shamarq of Sarband?

Sarband bestaat niet. Mijn dorp is Shamarq. Als de mensen naar Shamarq gingen met de taxi dan zeiden ze dat ze naar Sarband gingen en daar stapten ze af.

[...] Sarband is geen echt dorp?

Als je het aan taxichauffeur s vraag (sic) dan kennen ze Sarband wel. Ik heb wel gehoord dat Sarband ook bestaat.

Waar bestaat het?

Shamarq is hier en Sarband is daar (AZ wijst op twee plekken vlak naast elkaar op de tafel). Sarband bestaat niet echt, mensen noemen het gewoon zo.

Wat is Sarband dan? Is het een dorp, gehucht of gewoon wat winkels langs de weg?

Mensen zeiden gewoon Sarband, maar het is eigenlijk geen dorp." (CGVS p.4-5)

Verzoeker vraagt zich af hoe verwerende partij hieruit kan concluderen dat verzoeker 'steeds wijzigende verklaringen' zou afleggen over zijn geboorteplaats.

In tegenstelling tot wat verwerende partij beweert, verklaarde verzoeker helemaal niet 'plots' dat Sarband niet bestaat, noch dat Sarband louter een andere benaming is voor het dorp Shamarq.

Hij heeft ooit eens gehoord dat er een plek zou bestaan die Sarband wordt genoemd, wat ook bevestigd wordt door verwerende partij in de bestreden beslissing, maar dit gaat niet om de plaats waar hij is opgegroeid, wat verzoeker ook nooit heeft beweerd.

Verzoekers verklaringen werden door verwerende partij volledig uit de context getrokken en kwaadwillig geïnterpreteerd. Dit geldt eveneens voor de verklaring dat Sarband ver van Shamarq ligt. Dit was namelijk een antwoord op de vraag "waarom vragen de taxichauffeur s 5 euro extra en moet dan ook in dat opzicht bekeken worden.

2.2 Verwerende partij stelt vervolgens dat verzoeker niet in staat is de gehuchten te benoemen van zijn dorp Shamarq. Hiervoor baseert zij zich op één enkele kaart (stuk 2) die enkele andere dorpen aanduidt met een gelijkaardige naam.

Vooreerst wenst verzoeker op te merken dat dit de enige kaart is die melding maakt van deze dorpen. Deze zijn in geen enkele andere bron terug te vinden. Bepaalde andere dorpen waar verweerster zich op baseert om de herkomst van verzoeker na te gaan, zoals Akhunzadah Khel, Silo en Kelagay zijn zelfs nergens terug te vinden op de gebruikte kaart. Bovendien ontbreekt elke bronvermelding, legende én schaal op deze kaart, waardoor verzoeker onmogelijk de correctheid van deze kaart kan verifiëren.

Ook wanneer men naar satellietbeelden kijkt van het dorp Shamarq is het duidelijk dat de door verwerende partij aangemerkte 'gehuchten' helemaal geen deel uitmaken van de stad (stuk 3). Men kan zich zelfs de vraag stellen of er überhaupt wel een dorp aanwezig is op de plaatsen die verweerster aanduidt als zijnde gehuchten van Shamarq. Uit de satellietbeelden blijkt namelijk duidelijk dat daar alleen land is.

Daarnaast liggen de zogenaamde gehuchten ver verwijderd van het dorp Shamarq, met uit- zondering van Chapeh Darya, wat verzoeker vermeld heeft als locatie van de landbouwgronden (cf. supra). Het door verwerende partij opgenoemde dorp Shamarq Mazar Dara ligt zelfs in een volledig ander district dan verzoekers eigen dorp. Mochten deze plaatsen al bestaan, wat gelet op het bovenstaande hoogst twijfelachtig is, kunnen ze geenszins aangemerkt worden als zijnde gehuchten van verzoekers dorp.

2.3 Verwerende partij stelt zich eveneens vragen bij de kennis van verzoeker over de regio ten zuiden van zijn dorp.

Zij gaat hier echter compleet voorbij aan het feit dat verzoeker slechts dertien jaar oud was toen hij zijn land heeft verlaten. De eerste jaren van zijn leven bracht hij uiteraard uitsluitend thuis door, in zijn eigen wijk Sarband. Toen hij oud genoeg was om naar school te gaan begaf hij zich dagelijks richting noorden, richting Pul-i-Khumri. Zijn school bevond zich namelijk in Islam Qala, dat zich ten noorden van Silo bevindt. Later werkte hij enkele maanden in een winkel in Pul-i-Khumri (CGVS p. 16).

Zijn (bewust) leven speelde zich dan ook volledig af in het gebied tussen Shamarq en Pul-i-Khumri, waarover verzoeker wel degelijk zeer duidelijke, gedetailleerde en coherente verklaringen heeft afgelegd.

Verzoeker is nooit in de gebieden ten zuiden van zijn dorp geweest en diende zijn verklaringen hierover dan ook uitsluitend te baseren op zaken die hij heeft horen zeggen. Hij maakte melding van het dorp Kelagai, wat in tegenstelling tot wat verwerende partij beweert wel degelijk het eerste dorp is dat men tegenkomt wanneer men richting zuiden gaat (stuk 4).

Het klopt dat hij minder kennis bezit van andere plaatsen die in de zuidelijke richting gelegen zijn, wat gezien zijn profiel geenszins verwonderlijk is. Wat hij wel hoorde zeggen is dat men voorbij Kelagai in het district Doshi komt en als men daar verder gaat in Salang belandt en zo verder kan gaan naar Parwan en Kaboel, wat ook overeenstemt met de realiteit.

Hij beweerde ten slotte geenszins dat het dorp Kayan dicht bij Shamarq zou liggen, maar wel dichtbij het district Doshi (CGVS p.6). Onder meer hieruit blijkt duidelijk dat verzoeker geen antwoord gaf op de gestelde vraag maar eerder aan het vertellen was wat hij wist over de weg richting zuiden. Hij had reeds verteld wat hij wist over de omliggende dorpen van Shamarq, maar men bleef de vraag herhalen waardoor verzoeker zoveel mogelijk informatie die hij bezat wilde geven.

Ten slotte wenst verzoeker nog op te merken dat hij verzoeker inderdaad nooit in Rag-e-Bibi is geweest en er weinig details over kon vertellen, maar wanneer gevraagd werd naar oude monumenten of ruïnes, verklaarde hij wel uit zichzelf dat er een soort museum aanwezig is met standbeelden. Dit werd niet voorgezegd door verwerende partij.

2.4 Verwerende partij acht het daarnaast vreemd dat verzoeker niet op de hoogte is van de geografische namen van de bergen, passen en waterlopen in de onmiddellijke omgeving van zijn dorp.

Verzoeker kon wel correct weergeven welke rivier door het dorp loopt, welke richting die rivier uitgaat, dat aan beide kanten van het dorp bergen liggen, dat men voor een bepaalde berg eerst een kleine heuvel moet passeren, dat een elektriciteitsdam gelegen is op deze berg én dat er zelfs een antenne en uithangbord van 'Afghan Besim' op die berg staan (cf. supra).

Het enige argument waarop verwerende partij zich baseert om hieraan geen geloof te hechten is dat verzoeker de exacte geografische benamingen niet herkent. Verweerster acht het redelijk om te stellen dat de geografische namen door de lokale bevolking gebruikt worden.

Het is echter helemaal niet onwaarschijnlijk dat een twaalf- à dertienjarige jongen niet de precieze geografische benaming kent van de zaken die hij in de natuur tegenkomt. Daarnaast brengt verweerster geen enkele bron aan waaruit blijkt dat de bevolking wel degelijk naar deze berg als 'Lalmak berg' verwijst en de precieze geografische benaming van de waterloop gebruikt. Zij gaat hierbij volledig af op buikgevoel en baseert zich op de gang van zaken in een westerse maatschappij.

Verzoeker verklaarde zelf dat hij naar die berg verwees als 'Shamarq berg' en kon zeer duidelijke en gedetailleerde verklaringen afleggen over waar die berg gelegen was en wat er te zien valt. Hij wist ook de naam van de rivier, Kunduz.

Het loutere feit dat hij de exacte benaming van de berg niet kent valt in het niets in vergelijking met de grote hoeveelheid informatie die hij wel kon verschaffen over deze plaatsen. Het tegenovergestelde zou net vreemd zijn, namelijk dat hij enkel de geografische benaming zou kunnen geven maar geen beschrijving zou kunnen verschaffen van de locatie. Het is uiterst onredelijk van verwerende partij om te stellen dat elke bewoner van die regio 'Lalmak' zegt tegen de aanwezige berg.

2.5 Ten slotte wenst verzoeker nog toe te geven dat hij inderdaad niet de volledige waarheid heeft verteld over het tijdstip waarop hij naar België is gekomen. Hij heeft de laatste vier à vijf maanden voor zijn vertrek in Duitsland doorgebracht, waar hij echter nooit asiel heeft aangevraagd.

Verzoeker wenst zich hiervoor te excuseren. Hij luisterde echter naar de verhalen die verteld werden door de andere Afghaanse jongens in het kamp, en liet zich wijsmaken dat hij dit absoluut verborgen diende te houden voor de Belgische autoriteiten. Hij vreesde te worden teruggestuurd naar Duitsland, wat hij echt niet wilde, en situeerde daarom zijn vertrek uit Afghanistan later.

Om die reden telde hij de maanden ook volgens de Gregoriaanse kalender wanneer hem gevraagd werd naar het ogenblik waarop hij Afghanistan heeft verlaten. Hij verbleef op dat ogenblik namelijk al enkele maanden in Europa. Omdat hij verkeerde verklaringen heeft afgelegd over de datum waarop hij zijn land is ontvlucht diende hij de Gregoriaanse maanden in zijn hoofd om te zetten naar de Afghaanse kalender, opdat deze data zouden overeenkomen. Hierbij heeft hij zich echter vergist.

Rekening houdend met het voorgaande kan men op basis van de door tegenpartij aangehaalde elementen onmogelijk concluderen dat verzoekers afkomst uit en recent verblijf in zijn dorp Shamarq/Sarband geloofwaardigheid mist. Men kan redelijkerwijs niet van een dertienjarige verwachten dat hij de gehele geografische regio van zijn dorp tot in de puntjes kent.

Met betrekking tot de vragen waarop verzoeker het antwoord schuldig bleef, dienen voorts de volgende opmerkingen van UNHCR² in acht genomen te worden:

[...] Inability to remember or provide all dates or minor details, as well as minor inconsistencies, insubstantial vagueness or incorrect statements which are not material may be taken into account in the final assessment on credibility, but should not be used as decisive factors.

[...] Credibility is established where the applicant has presented a claim which is coherent and plausible, not contradicting generally known facts, and therefore is, on balance, capable to be believed.

[...] Where the adjudicator considers that the applicant's story is on the whole coherent and plausible, any element of doubt should not prejudice the applicant's aim; that is, the applicant should be given the "benefit of the doubt".

De elementen in de motivering van tegenpartij die nog niet weerlegd werden in de voorgaande paragraaf, betreffen slechts kleinere inconsistenties. Tegenpartij legt teveel nadruk op en kent teveel gewicht toe aan deze elementen, terwijl de richtlijnen van UNHCR duidelijk stellen dat deze elementen niet als doorslaggevende factoren beschouwd kunnen worden in de beoordeling van een asielaanvraag, zeker gezien verzoekers profiel als minderjarige.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker over een afdoende kennis beschikt over zijn regio en recente gebeurtenissen die er plaatsvonden. Informatie van dit kaliber kan simpelweg geen ingestudeerd karakter hebben, maar toont aan dat verzoeker vertrouwd is met zijn dorp en regio.

Het feit dat verzoeker het antwoord schuldig moest blijven op een aantal vragen, is verschoonbaar gezien zijn profiel van dertienjarige, en kan niet aangewend worden om zijn afkomst in twijfel te trekken. Doordat verzoeker afdoende informatie kon verschaffen over zijn regio, informatie die onmogelijk ingestudeerd kan zijn vanwege hun gedetailleerd en specifiek karakter, heeft verzoeker aan de op hem rustende bewijslast voldaan. Hij dient dan ook het voordeel van de twijfel te verkrijgen overeenkomstig de gezaghebbende richtlijnen van UNHCR³ met betrekking tot de weinige vragen waarop hij het antwoord schuldig moest blijven, temeer omdat deze niet aangepast waren aan zijn profiel als minderjarige, die afkomstig is uit een gehucht gelegen op het Afghaanse platteland, en die zijn land reeds op dertienjarige leeftijd ontvluchtte.

Op basis van de in de bestreden beslissing geformuleerde bedenkingen tot ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen besluiten is dan ook zowel onredelijk als onrechtmatig. Tegenpartij had hoogstens twijfel kunnen weerhouden, maar zeker niet tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen kunnen besluiten. In voorliggende situatie - rekening houdend met de concrete invulling van de bewijslast in asielzaken en onder de in casu vervulde voorwaarde van mogelijke, coherente verklaringen die niet tegenstrijdig zijn met algemeen gekende feiten - had tegenpartij verzoeker het voordeel van de twijfel kunnen én moeten toekennen. Door dit alles niet te doen, schendt tegenpartij dan ook het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verder blijkt uit het voorgaande ook dat tegenpartij een schending beging van de algemene motiveringsplicht, als beginsel van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, doordat tegenpartij niet over afdoende elementen beschikte om haar negatieve beslissing in deze asielzaak te schragen.

Tot slot heeft verzoeker in het kader van de zijn asielprocedure zijn volledige medewerking verleend aan de asielinstanties door alle feiten waarover hij kennis heeft te vermelden. Verzoekers verklaringen zijn coherent, geloofwaardig en in overeenstemming met algemeen gekende gegevens. Hij toont duidelijk zijn herkomst uit en recent verblijf in het dorp Shamarq/Sarband aan, en maakt duidelijk dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft indien hij zou terugkeren naar Afghanistan. Door hem het statuut van vluchteling of op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus niet toe te kennen, schendt verwerende partij bijgevolg artikel 1 van de Vluchtelingenconventie en artikelen 48/2 t.e.m. 48/5 van de Wet van 15 december 1980.”

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden de volgende stavingstukken gevoegd:

- een kaart van Pul-e-Khumri;
- satellietbeelden van Shamarq regio en Urochische Kelagay;
- het EASO Country of Origin Information Report “Afghanistan. Security Situation” van januari 2016, p. 117-120.

2.2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer met:

- kopieën van de taskara's van zijn vader, zijn moeder en zijn broers, alle voorzien van voor eensluidend verklaarde vertalingen;
- kopieën van de geboortecertificaten van verzoekers twee jongste broers, beide voorzien van voor eensluidend verklaarde vertalingen;
- het artikel “Afghanistan: Requirements and procedures to obtain, renew, and replace a biometric passport, both within and outside the country; validity period of passport; whether the ‘place of birth’ noted in the passport is the same as the one listed on the tazkira, and whether it refers to the place of birth of the owner of the passport or their father’s” van UNHCR, gepubliceerd op 20 februari 2017.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de

Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen geeft verzoeker niet de minste toelichting over de wijze waarop hij artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet, dat overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden

erkend, artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en “*de samenwerkingsplicht*” geschonden acht. Het enig middel is, wat dit betreft, niet ontvankelijk.

2.3.4. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat hij niet heeft voldaan aan de op hem rustende plicht tot medewerking, nu er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan. De commissaris-generaal overweegt hierbij dat (i) verzoeker doorheen zijn asielpprocedure bijzonder weinig consistente verklaringen aflegde over zijn geboorteplaats en plaats van verblijf in Afghanistan, dat (ii) verzoeker geheel niet in staat is om duidelijke verklaringen af te leggen betreffende de delen of de gehuchten waaruit zijn dorp bestaat, dat (iii) zowel de naam als de ligging van de archeologische site Rag-e-Bibi in de onmiddellijke omgeving van verzoekers beweerde dorp van herkomst verzoeker geheel onbekend is, dat (iv) verzoeker geen van de door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) tijdens het gehoor opgeworpen namen van dorpen ten zuiden van Shamarq kent, dat (v) ook de naam Qawah Khana, een dorp dat een drietal kilometer ten noorden van Shamarq ligt, verzoeker geheel onbekend blijkt, dat (vi) verzoekers verklaringen over de bergen, passen en waterlopen in de onmiddellijke omgeving van Shamarq evenmin overtuigen, dat (vii) verzoekers verklaringen wanneer het CGVS hem uitnodigt vrijuit over zijn dorp te praten evenmin overtuigen, dat (viii) verzoekers kennis over de personaliteit Bakhi bijzonder beperkt blijkt, dat (ix) verzoeker, hoewel hij verklaart tot zijn dertiende levensjaar in Afghanistan te hebben gewoond en er gedurende vijf jaar onderwijs te hebben genoten, de Afgaanse (Perzische) kalender geheel niet beheerst, en dat (x) er een bijzonder ernstig vermoeden is dat verzoeker Afghanistan veel vroeger verliet en gedurende enige tijd in Duitsland woonde waardoor er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij tussen midden september 2015 en zijn aankomst in België zijn ouders en de rest van zijn gezin kwijtspeelde aan de Iraans-Turkse grens. Omwille van de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst in Afghanistan, hecht de commissaris-generaal evenmin enig geloof aan verzoekers asielaanvraag, dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Aangaande de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker, door bewust de ware toedracht over zijn verblijf voor zijn komst naar België, dat de kern van zijn asielaanvraag raakt, te verzwijgen, niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (*cf.* RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het enig middel kan wat dit betreft niet worden aangenomen.

2.3.5. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

De nood aan bescherming geboden door artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoekende partij de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien zij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de verzoeker om internationale bescherming toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden, alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aannemelijk maken louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonde. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land of een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten. Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. De Raad onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop hij in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. De beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot haar onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet toe kan leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker voorhoudt in het jaar 2002 geboren te zijn in het dorp Shamarq/Sarband, in de provincie Baghlan en er heel zijn leven te hebben gewoond tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in 2015 (adm. doss., stuk 15, verklaring DVZ; stuk 5, gehoorverslag 23 maart 2017, p. 3). Er kan van verzoeker dan ook worden verwacht dat hij de kennis heeft waaruit kan blijken dat hij aldaar opgegroeid is en 13 jaar heeft gewoond. Voorts verklaarde verzoeker een student te zijn die de vijfde graad van het lager onderwijs bereikt heeft (adm. doss., stuk 15, verklaring DVZ, punt 11; stuk 7, gehoorverslag 23 maart 2017, p. 3). Er wordt van verzoeker niet verwacht dat hij over een bijzonder gedetailleerde kennis beschikt over de geografische, de (socio-)politieke aspecten en de veiligheidssituatie van Afghanistan, maar wel dat zijn kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met zijn profiel. Derhalve kan worden aangenomen dat verzoeker over afdoende kennis beschikt over zijn beweerde streek van afkomst en dat hij middels coherente verklaringen kan aantonen dat hij er zijn hele leven verbleven heeft.

De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze op uitgebreide wijze motiveert dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Shamarq, gelegen in de provincie Baghlan.

Zo legde verzoeker doorheen zijn asielpcedure verklaringen af over zijn geboorteplaats en plaats van verblijf in Afghanistan die bijzonder weinig consistent waren. De commissaris-generaal maakte wat dit betreft de volgende overwegingen:

“Zo stelde u op 17 november 2015 op Bureau MINTEH dat u in de plaats Sarband geboren bent en verklaarde verder dat u voorafgaand aan uw vertrek naar België in de plaats Sarband / Shamarq woonde, gelegen in het district Dahan-i-Ghori in de provincie Baghlan (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p.1). Dezelfde dag verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens dat uw geboorteplaats het dorp Sarband is (inschrijvingsfiche DVZ). Op 5 januari 2016 verstuurde u een adreswijziging waarop als geboorteplaats Sarband werd opgegeven. Op 21 april 2016 herhaalde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zowel uw geboorteplaats als uw plaats van verblijf voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan het dorp Sarband is gelegen in het district Dahan-i-Ghori. Op 16 augustus 2016 verstuurde u opnieuw een adreswijziging en vermeldde daar als geboortedorp de plaats Shamarq. Het CGVS ontving op 25 augustus 2016 nogmaals een verklaring van wijziging woonplaats waarbij u opnieuw de plaats Sarband als geboortedorp opgaf. In de vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen uit Afghanistan opgesteld op 24 september 2016 wijzigt u opnieuw uw geboorteplaats naar het dorp Shamarq in het district Dahan-i-Ghori. Ten slotte verstuurde u op 6 december 2016 opnieuw een adreswijziging naar het CGVS en gaf dan weer Sarband als geboorteplaats op. De vaststelling dat u doorheen uw asielpcedure steeds wijzigende verklaringen aflegt betreffende uw geboorteplaats roept ernstige vragen op.

U slaagt er tijdens het gehoor voor het CGVS bovendien allerminst in de onduidelijkheid betreffende uw voorgehouden geboorteplaats en plaats van verblijf in de provincie Baghlan op te heffen. Zo verklaart u tijdens het gehoor voor het CGVS dat u geboren bent in de plaats Shamarq. U stelt over dit dorp dat Shamarq de officiële benaming is maar dat de lokale bevolking de naam Sarband gebruikt (cgvs p.3). Wanneer het CGVS informeert waarom men voor Shamarq ook de naam Sarband gebruikt overtuigen uw verklaringen geenszins. Zo stelt u dat taxi-passagiers die vanuit Baghlan naar uw dorp wilden komen als bestemming Sarband opgeven om zo vijf roepie uit te sparen. Zij zouden uitstappen in Sarband, vervolgens te voet winkels en garages passeren en zo Shamarq bereiken (cgvs p.4). Uit deze verklaringen kan afgeleid worden dat Shamarq en Sarband twee van elkaar te onderscheiden plaatsen zijn. Uw bewering dat uw dorp zowel Shamarq als Sarband genoemd wordt roept dan ook vragen op. Verder verklaart u op het ene moment dat Sarband en Shamarq dicht bij elkaar gelegen zijn om onmiddellijk hierna te beweren dat Shamarq ver van Sarband gelegen is (cgvs p.4).

Uw overige verklaringen betreffende Sarband en Shamarq ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw bewering afkomstig te zijn uit dit dorp/deze dorpen. Wanneer het CGVS informeert of u uit Shamarq dan wel uit Sarband afkomstig bent beweert u plots dat Sarband niet bestaat en stelt u dat u afkomstig bent uit het dorp Shamarq (cgvs, p.5). Gevraagd of Sarband al dan niet een echt dorp is legt u bijzonder inconsistente en onduidelijke verklaringen af. U stelt dat indien men deze vraag aan de taxichauffeurs zou stellen zij een plaats met de naam Sarband kennen. U stelt zelf ook gehoord te hebben dat Sarband wel degelijk bestaat, waarbij u uw eerdere verklaringen tegenspreekt. Wanneer het CGVS vraagt waar Sarband ligt duidt u met uw vingers weliswaar twee plaatsen op een denkbeeldige kaart aan, maar wijzigt u nogmaals uw verklaringen door opnieuw te beweren dat de plaats Sarband niet werkelijk bestaat, en dat mensen gewoon deze naam gebruiken. Gevraagd of de plaats Sarband een dorp of een gehucht is of enkel wat winkels langs de weg stelt u dat het niet echt een dorp is, daarbij uw eerste verklaring tijdens het gehoor tegensprekend dat uw dorp Shamarq ook Sarband genoemd wordt (cgvs p.5). Later tijdens het gehoor beweert u ten slotte, tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen voor het CGVS, dat u niet in Shamarq woonde maar wel in wat de mensen Sarband noemen (cgvs p.12).”

Met betrekking tot het door elkaar halen van de plaatsen Shamarq en Sarband, stelt verzoeker dat de officiële benaming van zijn dorp effectief Shamarq is en dat Sarband daarentegen de naam is die in de volksmond wordt gegeven aan de exacte plaats waar hij woonde. Hij beperkt zich echter tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hij maakt hiermee dan ook niet aannemelijk dat de vaststellingen in de bestreden beslissing feitelijk onjuist zijn, noch dat de gevolgtrekkingen die commissaris-generaal eruit maakt onredelijk zijn. Evenmin toont hij met zijn verwijzing naar het verslag van zijn gehoor op het CGVS aan dat de commissaris-generaal zijn verklaringen uit de context zou hebben getrokken en kwaadwillig geïnterpreteerd heeft. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de commissaris terecht vaststelt dat verzoeker zowel op het moment van zijn asielaanvraag als later verklaarde dat Sarband zowel zijn geboortedorp als laatste verblijfplaats in Afghanistan was om tijdens het gehoor voor het CGVS eerst te beweren dat zijn dorp Shamarq ook Sarband genoemd wordt, dan te stellen dat dit van elkaar gescheiden plaatsen zijn, om vervolgens te beweren dat Sarband niet echt bestaat en uiteindelijk bijzonder onduidelijke verklaringen af te leggen betreffende de aard van de plaats Sarband. Ook de Raad is de mening toegedaan dat dit in

bijzonder ernstige mate de geloofwaardigheid van verzoekers bewering uit deze plaats(en) afkomstig te zijn ondergraaft.

Daarbij komt dat verzoeker op verschillende momenten verklaarde dat zijn voorgehouden dorp van herkomst Sarband / Shamarq in het district Dahan-i-Ghori gelegen is (adm. doss., stukken 5, 14 en 15), terwijl uit de bij het administratief dossier gevoegde kaarten blijkt dat het dorp Shamarq geheel niet in het district Dahan-i-Ghori, maar wel in het district Pul-i-Khumri, op de grens met het district Doshi, gelegen is (adm. doss., stuk 18, map met 'landeninformatie'). Hiermee geconfronteerd op het CGVS bevestigde verzoeker aanvankelijk, geheel tegenstrijdig met zijn eerdere bewering dat zijn dorp in het district Dahan-i-Ghori district gelegen is, de opmerking van de *protection officer* van het CGVS dat zijn dorp in het district Pul-i-Khumri gelegen is. Hij vulde daarbij aan dat hij dit wist omdat hij daar woonde. Luttele seconden later wijzigde verzoeker zijn verklaringen opnieuw en beweerde hij andermaal dat Shamarq in het Dahan-i-Ghori district gelegen is. Wanneer hij gewezen werd op zijn steeds wijzigende verklaringen stelde verzoeker dat hij een vergissing maakte en dat hij de naam Pul-i-Khumri niet uitsprak. Hij wijzigde zijn verklaringen vervolgens opnieuw door te stellen dat Shamarq niet in het district Dahan-i-Ghori gelegen is, maar wel in de omgeving van dit district (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 23 maart 2017, p. 7). De vaststelling dat verzoeker zijn geboortedorp en plaats van verblijf in de provincie Baghlan aanvankelijk in het district Dahan-i-Ghori situeerde, vervolgens in het district Pul-i-Khumri waar het ook werkelijk gelegen is, dan weer opnieuw in het district Dahan-i-Ghori en uiteindelijk niet in maar in de omgeving van Dahan-i-Ghori roept bijzonder ernstige vragen op. Ook van een minderjarige verzoeker om internationale bescherming die verklaart gedurende dertien jaar in een dorp te hebben gewoond en gedurende vijf jaar scholing te hebben genoten mag immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij correct kan weergeven in welk district zijn beweerd dorp van herkomst gelegen is. Verzoeker betwist deze motieven niet, doch meent dat het slechts om kleinere inconsistenties gaat. Door louter de motieven van de bestreden beslissing te minimaliseren, slaagt verzoeker er evenwel niet in de voorgaande concrete vaststellingen, die alle steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten.

Tevens stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat verzoeker geheel niet in staat is om duidelijke verklaringen af te leggen betreffende de delen of de gehuchten waaruit zijn dorp bestaat:

“Wanneer het CGVS informeert of Shamarq uit verschillende delen of gehuchten bestaat stelt u de tegenvraag aan de protection officer van het CGVS of hij bedoelt of Shamarq tot een andere dorp behoort. Gevraagd of Shamarq al dan niet tot een ander dorp behoort beantwoordt u alsnog naar gehuchten van Shamarq en verklaart u aanvankelijk dat er geen gehuchten zijn in Shamarq, enkel kleine omliggende dorpen, en stelt uiteindelijk met veel minder overtuiging niet te weten of Shamarq gehuchten kent (cgvs p.7). Uw bewering dat Shamarq geen gehuchten heeft, of dat u niet op de hoogte bent van het bestaan van deze gehuchten, roept ernstige vragen op. Uit de bij het administratief dossier gevoegde kaarten blijkt immers dat Shamarq wel degelijk verschillende gehuchten telt. Naast het door u vernoemde Shamarq (Shamraq) Chape Darya geeft een recente kaart van Baghlan nog Shamraq Lab Sarak, Shmaraq Asli Rast en Shamraq Mazar Dara weer.”

Waar verzoeker opmerkt dat de kaart waarop de commissaris-generaal zich baseert voor deze vaststellingen de enige kaart is die melding maakt van deze dorpen, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hoe dan ook toont hij hiermee niet aan dat de informatie op deze kaart onjuist zou zijn. Dat bepaalde andere dorpen op deze kaart niet zijn terug te vinden, doet hieraan geen afbreuk. Voorts blijken de kaarten in het administratief dossier afkomstig te zijn van OCHA (adm. doss., stuk 18, map met 'landeninformatie'), zodat verzoeker niet dienstig kan voorhouden dat elke bronvermelding ontbreekt en dat hij onmogelijk de correctheid ervan kan verifiëren. De Raad ziet verder niet in hoe uit de satellietbeelden die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoeker, stuk 3) kan worden afgeleid dat de in de bestreden beslissing aangehaalde gehuchten of delen van Shamarq geen deel zouden uitmaken *“van de stad”*. Op de beelden is immers – in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt – meer te zien dan enkel land. Ten slotte blijkt uit de stukken van het administratief dossier niet dat de in de bestreden beslissing genoemde gehuchten ver verwijderd liggen van het dorp Shamarq, zodat verzoeker niet dienstig betoogt dat het betwijfeld kan worden dat deze aangemerkt kunnen worden als gehuchten van zijn dorp. De Raad is het dan ook met de commissaris-generaal eens waar deze stelt dat van verzoeker, die verklaart dertien jaar in een dorp te hebben gewoond, mag verwacht worden dat hij duidelijke verklaringen kan afleggen betreffende de delen of gehuchten waaruit zijn dorp bestaat en waar hij vaststelt dat verzoeker hier geheel niet tot in staat was.

Daarnaast overweegt de commissaris-generaal op goede gronden dat de geloofwaardigheid van verzoekers beweringen over zijn herkomst uit Baghlan verder ondergraven wordt door de vaststelling dat zowel de naam als de ligging van de archeologische site Rag-e-Bibi in de onmiddellijke omgeving van zijn beweerde dorp van herkomst verzoeker geheel onbekend is:

“Ondanks dat u beweert dat Shamarq een onbeduidend dorp is dat enkel gekend is vanwege het Mazar-e-Sakhi Jan schrijn (cgvs p.9) kent uw beweerd dorp van herkomst zowel nationaal als internationaal enige faam vanwege de rotssculpturen daterend uit de Sassanidische dynastie. Deze beeldhouwwerken liggen ongeveer één kilometer ten zuiden van Shamarq en zijn onder de lokale bevolking gekend als Rag-i-Bibi. Wanneer het CGVS informeert of de Rag-e-Bibi u bekend is herhaalt u deze naam enkele malen luidop. U stelt vervolgens dat de gebrekkige dictie van de protection officer van het CGVS mogelijk tot gevolg heeft dat u de naam niet goed begrijpt. Wanneer de tolk op vraag van de protection officer de benaming nogmaals uitspreekt blijkt uw kennis van de Rag-e-Bibi echter evenzeer onbestaande. U stelt nog nooit van de Rag-e-Bibi te hebben gehoord en enkel Rabbani te kennen, waarmee u verwijst naar de Afghaanse politicus Burhanuddin Rabbani die tweemaal staatshoofd was. Uw overige verklaringen omtrent deze alom gekende beeldhouwwerken nabij Shamarq overtuigen evenmin. Gevraagd of u ooit hoorde van standbeelden die uit de rotsen gehouwen werden in de omgeving van Shamarq stelt u de tegenvraag of het oude of nieuwe beeldhouwwerken betreffen. Uiteindelijk stelt u dat er misschien in de omgeving van Shamarq of eventueel ook in het dorpscentrum van Shamarq iets dergelijks te vinden is. Wanneer het CGVS ter verduidelijking informeert of deze beeldhouwwerken al dan niet in het centrum van Shamarq staan beweert u nadat u enige tijd heeft nagedacht dat deze beelden in het dorpscentrum staan. Zoals hiervoor reeds gesteld bevindt de Rag-e-Bibi zich ongeveer één kilometer ten zuiden van het dorp Shamarq (cgvs p.14-15).”

Door louter op te merken dat hij nooit in Rag-e-Bibi is geweest en er weinig details over kon vertellen, maar dat hij wel uit zichzelf verklaarde dat er een soort museum aanwezig is met standbeelden, slaagt verzoeker er niet in de vaststelling dat hij nog nooit van de Rag-e-Bibi heeft gehoord te ontcrachten of te weerleggen. Dat verzoeker nog nooit heeft gehoord van deze bezienswaardigheid die zich op ongeveer één kilometer ten zuiden van zijn beweerde dorp bevindt en dat hij deze duidelijk niet kan situeren in tijd en ruimte ondergraaft ernstig de geloofwaardigheid van zijn verklaringen uit het dorp Shamarq afkomstig te zijn.

De geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn herkomst uit en verblijf in het dorp Shamarq wordt nog verder ondergraven door de vaststelling dat hij geen van de door de *protection officer* van het CGVS tijdens het gehoor opgeworpen namen van dorpen ten zuiden van zijn beweerde dorp bleek te kennen:

“Als omliggende dorpen en plaatsen van Shamarq vernoemt u Silo en Talashi. Het dorp Kelagai is volgens u het eerste dorp op wandelafstand. Verder vernoemt u ook de plaatsen Salang en Kayan. U stelt dat het dorp Kayan net zoals Shamarq in het Dahan-i-Ghori district gelegen is nabij het district Doshi. Over de plaats Salang stelt u dat indien u in de richting van Doshi gaat u in Salang komt en nadien in de provincies Parwan en Koboel (cgvs p.5-6). Wat betreft de plaats Silo dient te worden opgemerkt dat dit op de ter beschikking zijnde kaarten en satellietbeelden teruggevonden kan worden ten noorden van het dorp Shamarq. Enkele documenten maken ook melding van een plaats met de naam Talashi op de weg tussen Pul-i-Khumri en Doshi. Wat betreft het dorp of de plaats Salang dient echter te worden opgemerkt dat dit geenszins als een omliggend dorp van Shamarq beschouwd kan worden. Het is het meest zuidelijk gelegen dorp van het district Khenjan in de provincie Baghlan, net voor de Salang Pas waarna men inderdaad in de provincies Parwan en Koboel uitkomt. Een routebeschrijving via Google Maps geeft aan dat de afstand tussen Shamarq en Salang-e-Shamali ongeveer 102 kilometer bedraagt. Dat u de plaats Salang opnoemt wanneer u gevraagd wordt naar omliggende dorpen van Shamarq roept bijzonder ernstige vragen op. Het dorp Kayan wordt op de ter beschikking zijnde kaarten niet teruggevonden in het Dahani-Ghori district in de richting van het district Doshi maar wel in het noorden van het Doshi district op slechts enkele kilometers van het Dahan-i-Ghori district. Ook Kayan in het district Doshi kan geheel niet beschouwd worden als een omliggend dorp van Shamarq. Een routebeschrijving via Google Maps stelt dat de afstand tussen Shamarq en Kayan iets minder dan 74 kilometer bedraagt.

Het dorp Kelagai kan wel als een omliggend dorp of regio van Shamarq worden beschouwd. Op de bij het administratief dossier gevoegde kaarten, satellietbeelden en websites wordt melding gemaakt van een dorp of regio Kelagai ten zuiden van Shamarq. Wat echter vragen oproept is dat u geen andere dorpen of gehuchten ten zuiden van Shamarq blijkt te kennen. Wanneer het CGVS informeert of Akhundzadah Khel u bekend is antwoordt u deze naam nooit te hebben gehoord (cgvs p.7-8). Nochtans is Akhundzada Khel het eerste dorp ten zuiden van Shamarq, en op slechts een drietal kilometer van Shamarq gelegen. Redelijkerwijs mag er ook van een minderjarige asielzoeker verwacht worden dat de

naam van een buurdorp van zijn beweerd dorp van herkomst hem bekend is. Gevraagd of de naam Dakah (Daka) u bekend in de oren klinkt stelt u de tegenvraag of dit een dorp betreft. Wanneer het CGVS hier bevestigend op antwoordt geeft u toe nog nooit van het dorp Dakah te hebben gehoord (cgvs p.8). Als de naam van het ten zuiden van Shamarq gelegen dorp Naseri ter sprake wordt gebracht verwijst u niet naar een dorp in uw onmiddellijke omgeving maar naar een kandidaat voor de provinciale raad van Baghlan. Van een dorp met de naam Naseri heeft u nog nooit gehoord (cgvs p.12). Nochtans ligt Naseri om amper vijf kilometer van Shamarq, net ten zuiden van Dakah. Ook wanneer de naam Taporak, het dorp ten zuiden van Akhundzadakhel, wordt opgeworpen stelt u de tegenvraag of dit een persoon of dorp betreft. Wanneer aangegeven wordt dat Taporak een dorp is geeft u toe de naam nooit te hebben gehoord (cgvs p.12-13). De vaststelling dat u geen van de door het CGVS tijdens het gehoor opgeworpen namen van dorpen ten zuiden van Shamarq kent ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende uw herkomst uit en verblijf in dit dorp.”

Verzoeker laat gelden dat hij slechts dertien jaar oud was toen hij zijn land heeft verlaten, dat zijn leven zich volledig afspeelde in het gebied tussen Shamarq en Pul-i-Khumri en dat hij nooit in de gebieden ten zuiden van zijn dorp is geweest. Dit kan verzoekers gebrek aan kennis over de directe omgeving ten zuiden van zijn beweerd dorp evenwel niet vergoelijken. Overigens bleek ook de naam Qawah Khana, een dorp dat blijkens de informatie in het administratief dossier slechts een drietal kilometer ten noorden van Shamarq en op slechts een kilometer van Islam Qala ligt, verzoeker geheel onbekend (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 23 maart 2017, p. 7). Van iemand die verklaart gedurende dertien jaar in Shamarq te hebben gewoond en school te hebben gelopen in Islam Qala zou dan ook verwacht mogen worden dat hij duidelijke en gedetailleerde verklaringen kan afleggen betreffende Qawah Khana wanneer de naam van deze plaats wordt opgeworpen. Dat zelfs de naam van dit dorp verzoeker onbekend is, ondergraaft op bijzonder ernstige wijze zijn bewering dat hij afkomstig is uit Shamarq en school liep in Islam Qala.

Voorts blijkt uit een kaart die zich in het administratief dossier bevindt en die meer gedetailleerd is dan de kaart die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt, dat Akhundzada Khel het eerste dorp is ten zuiden van Shamarq (zie: adm. doss., stuk 18, map met 'landeninformatie'). Ten slotte houdt verzoeker niet dienstig voor dat hij *“geenszins (beweerde) dat het dorp Kayan dicht bij Shamarq zou liggen”*, nu hij dit dorp opnoemde wanneer hem werd gevraagd of hij nog andere omliggende dorpen van Shamarq kende (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 23 maart 2017, p. 6). Door te stellen dat hij *“geen antwoord gaf op de gestelde vraag maar eerder aan het vertellen was wat hij wist over de weg richting zuiden”*, tracht verzoeker (*post factum*) een verklaring aan te reiken voor de vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn gebrekkige kennis van zijn omgeving, doch deze summiere verklaring vindt geen steun in de stukken van het administratief dossier. Uit het gehoorverslag blijkt immers niet dat verzoeker zou hebben aangegeven alles verteld te hebben wat hij wist over de omliggende dorpen van Shamarq en dat hij dan maar zou vertellen over wat hij wist over de weg naar het zuiden. Hoe dan ook stelt de Raad vast dat verzoekers kennis over de omliggende dorpen van Shamarq uiterst gebrekkig is.

Daarbij komt nog dat ook verzoekers verklaringen over de bergen, passen en waterlopen in de onmiddellijke omgeving van Shamarq niet kunnen overtuigen. Hierover worden in de bestreden beslissing de volgende motieven opgenomen:

“Geconfronteerd met de naam Lalmak antwoordt u dit woord nog nooit te hebben gehoord. Wanneer het CGVS de benaming Lalmak berg opwerpt stelt u nog nooit van deze berg te hebben gehoord en enkel de Shamarq berg te kennen in uw dorp (cgvs p.8). Uit de bij het administratief dossier gevoegde satellietbeelden blijkt de Lalmak berg een tweetal kilometer ten oosten van het dorp Shamarq te liggen. Geconfronteerd met de naam van de berg ten westen van Shamarq, de Koh-e-Tawah, stelt u dat bergen in Afghanistan geen namen toegekend krijgen (cgvs p.13-14). De bij het administratief dossier gevoegde satellietbeelden vermelden echter namen bij de bergen rondom Shamarq. Redelijkerwijs mag er vanuit gegaan worden dat deze namen door de lokale bevolking gebruikt worden en dus ook door u gekend zijn. Ook van de Kotal Pereval Bagkhay pas, op minder dan kilometer ten zuiden van uw beweerd dorp van herkomst heeft u nog nooit gehoord. U stelt wel de Kotal (pas) Ghertezak te kennen. Wanneer het CGVS informeert waar deze laatste pas gelegen is overtuigt uw antwoord geenszins. U verklaart enkel over deze pas te hebben horen praten maar hem nooit te hebben bezocht en bijgevolg niet te weten waar hij gelegen is. Gevraagd of u enig idee heeft waar de Kotal Ghertezak pas ligt is antwoordt u ontkennend maar stelt u dat hij misschien wel in Shamarq dorp gelegen is (cgvs p.8). Verder weet u correct te vertellen dat de Kunduz rivier langs Shamarq stroomt (cgvs p.8). De Kunduz rivier blijkt in de buurt van uw beweerd dorp van herkomst Shamarq een rivierarm(en) te tellen. Wanneer de naam van deze rivierarm, de Say-e Sayrami, wordt opgeworpen verklaart u deze benaming nog nooit te hebben gehoord (cgvs p.8).”

Verzoeker acht het niet onwaarschijnlijk dat een dertienjarige jongen niet de precieze geografische benaming kent van de zaken die hij in de natuur tegenkomt en wijst er tevens op dat de commissaris-generaal geen enkele bron aanbrengt waaruit blijkt dat de *“bevolking wel degelijk naar deze berg als 'Lalmak berg' verwijst en de precieze geografische benaming van de waterloop gebruikt”*. Er kan evenwel redelijkerwijs worden van uitgegaan dat de plaatselijke bevolking dezelfde namen gebruikt om de bergen en de waterlopen in de omgeving van haar dorp te benoemen als de namen die op officiële bronnen worden vermeld. Zo verzoeker meent dat dit niet zo is, komt het hem toe om hiervan het bewijs aan te brengen. Bovendien kan ook van iemand als verzoeker, die verklaart gedurende dertien jaar in een dorp in de provincie Baghlan te hebben gewoond en gedurende vijf jaar scholing te hebben genoten, worden verwacht dat hij minstens van deze benamingen heeft gehoord, wat te dezen niet het geval is.

Bovendien kan nog worden opgemerkt dat verzoeker, ondanks het feit dat hij verklaart tot zijn dertiende levensjaar in Afghanistan te hebben gewoond en er gedurende vijf jaar onderwijs te hebben genoten, de Afghaanse (Perzische) kalender geheel niet beheerst. Verzoeker tracht dit te verklaren door te stellen dat hij verkeerde verklaringen heeft afgelegd over de datum waarop hij zijn land is ontvlucht, waardoor hij de Gregoriaanse maanden in zijn hoofd diende om te zetten naar de Afghaanse kalender opdat deze data zouden overeenkomen, en dat hij zich daarbij heeft vergist. Deze verklaring (*post factum*) kan evenwel niet overtuigen. Van iemand die de Afghaanse kalender beheerst, kan immers worden verwacht dat hij op correcte wijze de datum van zijn vertrek volgens deze kalender kan opgeven, zelfs wanneer hij dit vertrek – fictief – op een eerder tijdstip situeert. Bovendien kon verzoeker niet alleen zijn vertrek niet correct in de Afghaanse kalender situeren, doch kende hij evenmin zijn geboortjaar in deze kalender. De vaststelling dat verzoeker de Afghaanse kalender niet beheerst, blijft dan ook overeind en ondergraaft in aanzienlijke mate zijn bewering dat hij afkomstig is, verbleven heeft en school gelopen heeft in de provincie Baghlan.

Ten slotte wijst de commissaris-generaal nog terecht op het volgende:

“Wanneer het CGVS u uitnodigt vrijuit over uw dorp te vertellen overtuigen uw verklaringen evenmin. Zo stelt u dat u vroeger de rivier die uw dorp doorkruist overstak via een brug. U verklaart over deze brug dat zij er was tijdens uw kindertijd maar dat u ze voor uw vertrek niet meer opmerkte. U stelt ten slotte te denken dat de brug die beide oevers in uw dorp verbindt niet meer bestaat (cgvs p.8-9). Uw bijzonder oppervlakkige verklaringen betreffende de brug over de rivier in uw beweerd dorp van herkomst versterken verder de indruk dat u op zijn minst de laatste jaren voor uw beweerd periode van vertrek niet meer in Shamarq woonde. Uit de bij het administratief dossier gevoegde kaarten en satellietbeelden blijkt immers dat beide oevers van Shamarq bebouwing kennen en de westelijke oever een groot aantal landbouwgronden. Redelijkerwijs kan er dan ook vanuit gegaan worden dat het bestaan van een brug uitermate belangrijk is voor zowel de doorgang van de bewoners van beide oevers als de landbouwers die van de westelijke oever hun gewassen naar het dorp of de markt moeten transporteren. Uit andere informatie blijkt ook dat er in 2013 geen brug meer was in Shamarq en dat er na consultatie van de lokale bevolking besloten werd tot de (herop)bouw van een brug in het dorp. Het al dan niet bestaan of verdwijnen van een brug over de rivier die dit dorp doorkruist kan dan ook niemand ontgaan die in dit dorp woont. Uw bewering dat u die brug niet meer opmerkte en uw verklaring dat u vermoedt dat deze brug niet meer bestaat ondergraaft bijkomend de geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende uw herkomst uit en verblijf in Shamarq.

Later tijdens het gehoor verklaart u dat tijdens een overstroming in Shamarq het huis van Bakhi vernield werd. Over Bakhi stelt u verder dat hij in Shamarq erg gekend is. Uw kennis over de personaliteit Bakhi blijkt echter bijzonder beperkt. Gevraagd tot welke familie hij behoort antwoordt u dit niet te weten. Gevraagd tot welke stam hij behoort geeft u het weinig aannemelijke antwoord dat Bakhi tot de Bakhi stam behoort. Wanneer het CGVS informeert naar de etnische origine van Bakhi stelt u geen informatie over deze persoon te bezitten (cgvs p.11). De vaststelling dat u enerzijds geen idee heeft tot welke etnische groep de personaliteit Bakhi behoort maar wel beweert dat hij deel uitmaakt van de Bakhi stam ondergraaft deze laatste bewering gezien de stammen en clans in de Afghaanse context onderverdelingen van de etnische groep zijn. Betreffende de overstroming die zijn huis vernielde verklaart u aanvankelijk bijzonder vaag dat het ergens na het jaar 2000 plaats had. Erop gewezen dat u een erg vage tijdbepaling hanteert stelt u uiteindelijk dat de overstroming ongeveer drie of vier jaar geleden plaats had. U stelt dat hij naar een ander huis in Shamarq verhuisde, maar verklaart niet te weten waar. Uiteindelijk stelt u te denken dat zijn huis achter het busstation gelegen is (cgvs p.11-12). Gezien uit de satellietbeelden blijkt dat Shamarq slechts een klein dorp met een beperkt bewonersaantal is, roept uw bijzonder beperkte kennis van deze volgens u gekende persoon uit Shamarq andermaal ernstige vragen op.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar verzoeker zich slechts beperkt tot het louter minimaliseren ervan zonder ze evenwel *in concreto* te weerleggen of te ontcrachten, door de Raad overgenomen. Bovendien wordt er nog op gewezen dat het geheel van de voorgaande motieven is dat de Raad doet besluiten dat verzoeker niet aannemelijk weet te maken daadwerkelijk afkomstig te zijn van en verbleven te hebben in het dorp Shamarq in de provincie Baghlan in Afghanistan.

De kennis die verzoeker wel meent te kunnen aantonen, doet aan de voorgaande conclusies aangaande zijn ongeloofwaardige herkomst geen afbreuk. De informatie die verzoeker gaf over zaken met betrekking tot zijn omgeving weegt immers niet op tegen de hogervermelde vaststellingen inzake zijn kennis omtrent zijn regio van herkomst, nu zij ofwel eerder vaag en algemeen, ofwel moeilijk verifieerbaar is en bovendien eenvoudig kan worden ingestudeerd.

Ook de ter terechtzitting bij een aanvullende nota gevoegde kopieën van enerzijds de taskara's van zijn vader, zijn moeder en zijn broers, en anderzijds de geboortecertificaten van verzoekers twee jongste broers, alle voorzien van voor eensluidend verklaarde vertalingen van het Pashou en Dari naar het Nederlands, doen aan het voorgaande geen afbreuk. Aan documenten kan immers slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu*, zoals blijkt uit de voorgaande motivering, niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, en vermogen op zichzelf niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Bovendien betreft het hier slechts fotokopieën en kan aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Om deze redenen is ook verzoekers verwijzing in zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota naar een door UNHCR op 20 februari 2017 gepubliceerd artikel waaruit zou moeten blijken dat Afghaanse taskara's "*over het algemeen worden afgeleverd op basis van de plaats 'waar een persoon vandaan komt', met name waard diens vader is geboren*" niet dienstig.

Uit het geheel van de voorgaande motieven blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit het dorp Shamarq, gelegen in de provincie Baghlan. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld.

De voormelde vaststellingen volstaan tevens om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in het ten tijde van de bestreden beslissing geldende artikel 48/6, tweede lid, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.6. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij niet heeft aangetoond afkomstig te zijn uit het dorp Shamarq, in de provincie Baghlan, en er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.6.3. Wat betreft artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het dorp Shamarq, in de provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Te dezen brengt verzoeker evenwel geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.6.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat en werd hij vergezeld van zijn voogd, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.9. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.11. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN